

Velké polní dilema

Napsal uživatel Ondřej Elbel
Pondělí, 06 Únor 2012 21:35

Málokterá skupina dokáže během jednoho vystoupení ukázat tolik svých tváří, výrazů a žánrů jako **Jablkoň**. Tato letos už pětatřicetiletá kapela dokázala pod vedením Michala Němce objevit kouzla alternativy, akustického folku, spolupráce se symfonickým orchestrem nebo rocku.

S těmito a podobnými pocity jsem se vydával na koncert Jablkoně 26. 1. 2012 do Klubu Parník v Ostravě. Jaké písničky budou hrát dnes? Malá lesní nebo Velká polní? Živě jsem je neslyšel dost dlouho, a tak jsem byl přirozeně zvědavý. Osobně se přiznám, že ze všech tváří Jablkoně mám nejradši tu akustickou, folkovou, písničkovou, mollovou, bláznivou.

První překvapení mě čekalo už při vstupu kapely na scénu. V Ostravě hrála čistě pánská část skupiny – tedy Michal Němec, Martin Carvan, Johnny Jůdl a Petr Chlouba. Chyběla saxofonistka Anička Duchaňová. O tom, jak se bude koncert dál vyvíjet dost řekl už výběr první skladby celého večera. Byl to *Ulanbátar*. {denvideo <http://www.youtube.com/watch?v=P59pbnADsJY>} V tu chvíli jsem byl docela zvědavý, kolik z přibližně 150 diváků sedících v Parníku slyší Jablkoň poprvé. Pokud někdo čekal nejakustičtější folk, jaký si lze představit (typu Bláznivá), musel být celkem šokován. Michal Němec ze sebe vydával jeden nejneuvěřitelnější zvuk za druhým. Společné měly pouze to, že je takřka nelze přenést do psané formy. :-) [*Ulanbátar tudududé*] - to je jediný fonetický přepis, který mě napadá v souvislosti s touto skladbou. A když o pár chvil později přišla *Říkadla*

{denvideo <http://www.youtube.com/watch?v=Nh64tmP19I4>}

(tuto píseň bych zase charakterizoval jako punková směs Vařila myšička kašičku, První třída kašička a Ententýky dva špalíky), bylo to už i na mě trochu moc. Abych pravdu řekl, tak s touto částí hudební tvorby Jablkoně si zase až tak nerozumím. Vše se ale vyrovnalo po skvělém fagotu Johnnyho Jůdla ve

Velmi nesmělé

, akordeonu v

Černé Marii

nebo

Odpouštím ti Rút

. Tyto „obyčejné“ písničky byly sice v první půlce v naprosté menšině, ale i to mi stačilo k tomu, abych se těšil, jaké písničky přinese druhá půlka.

Po přestávce už alternativních skladeb bylo méně, ale přesto se jich několik objevilo. (*Kolotoč*, *Popí rondo*

...). Na jejich obhajobu, ale musím napsat, že jsou daleko písničkovější než

Říkadla

s

Ulanbátarem

dohromady. Z koncertu jsem nakonec odcházel spokojen – zazněly totiž mé oblíbené klasické pecky –

Pět policajtů

,

Paní Svobodová

a došlo i na

Bláznivou

. Publikum si vytleskalo čtyři přídávky a mezi nimi byla i jedna sloka písňě

Velké polní dilema

Napsal uživatel Ondřej Elbel
Pondělí, 06 Únor 2012 21:35

Hovada Boží

na přání jednoho diváka.

A jakým směrem se bude Jablkoň vyvíjet dál??? Ze zmínek na webových stránkách skupiny to vypadá, že všemi směry. :-) V plánu prý je album písničkové – folkové, mollové a také tvrdší klasicky jablkoňovské a jak naznačil v jednom příspěvku Michal Němec, láká ho i něco symfonického. Máme se tedy na co těšit.

A já se těším zase na nějaký koncert Jablkoně. Doufám, že bude hrát i Anička Duchaňová, jejíž saxofon mi trochu chyběl, že zazní trochu víc Bláznivých, ale i kdyby v playlistu koncertu byly samé Ulanbátary a jiné „ujeté songy“, stejně budu obdivovat kytarové umění Martina Carvana, které se vymyká mému chápání, fagot Johnyho Jůdla nebo „řevozpěv“ Michala Němce v *Kdopa k nám zazpívá*

. :-)

Velice by mě zajímalo, jaká z hudebních poloh Jablkoně je upřednostňována mezi fanoušky této skupiny, potažmo čtenáři FOLKtimu. Alternativní (např. CD **Baba aga**), rockovější (CD **Půl pes**

), akustickou (CD

Bláznivá

), nebo symfonickou popř. ve spolupráci s Jaroslavem Svěceným???